

สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจรถไฟแห่งประเทศไทย (สร.รฟท.)

THE STATE RAILWAY WORKERS' UNION OF THAILAND (SRUT)

www.srut.or.th e-mail: srutthailand@gmail.com

ที่ สร.รฟท. ๑๒๕/๒๕๖๘

๓๐ มกราคม ๒๕๖๘

เรื่อง ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ นายพรพจน์ เพ็ญพาส อธิบดีกรมที่ดิน กับคณะกรรมการสอบสวนตามความในมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ตามคำสั่งอธิบดีกรมที่ดินที่ ๑๑๙๕ - ๑๑๙๖ / ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๖ รวม ๑๒ คน ฐานเป็น เจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และ ฐานเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือคำสั่ง ซึ่งได้สั่งเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย ไม่ดำเนินการป้องกัน หรือขัดขวางมิให้การเป็นไปตามกฎหมาย หรือคำสั่งตามคำพิพากษาของศาลนั้น เพื่อให้เกิดความเสียหายกับที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย โดยไม่ดำเนินการพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิที่ดินรถไฟบริเวณเขากระโดง อ.เมืองบุรีรัมย์ จ.บุรีรัมย์ ที่ออกโดยคลาดเคลื่อน หรือ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามประมวลกฎหมายที่ดิน

เรียน ผู้บังคับการกองบังคับการกองปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (บก.ปปป.)

- อ้างถึง
๑. ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๒ , มาตรา ๘ และมาตรา ๖๑
 ๒. กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมที่ดินกระทรวงมหาดไทย พ.ศ.๒๕๕๗ ข้อ ๒ , ข้อ ๑๘
 ๓. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๕
 ๔. ข้อบังคับสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจรถไฟแห่งประเทศไทย (ในส่วนที่เกี่ยวข้อง) และหนังสือใบสำคัญการจดทะเบียนคณะกรรมการสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจรถไฟแห่งประเทศไทย
 ๕. สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจรถไฟแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๗ (ในส่วนที่เกี่ยวข้อง)
 ๖. คำสั่งอธิบดีกรมที่ดินที่ ๑๑๙๕-๑๑๙๖ / ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามความในมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน
 ๗. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๔๒ - ๘๗๖ / ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

๘. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๐๒๗ / ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑
๙. คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๓ คดีหมายเลขดำที่ ๑๑๑/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๑๒/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๓
๑๐. คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๒๔๙๔ / ๒๕๖๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๕๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๖
๑๑. หนังสือคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร.๐๖๐๑/๒๑๑ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๑
๑๒. รายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ช.ช.) ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๔
๑๓. พระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟและทางหลวง พระพุทธศักราช ๒๔๖๔
๑๔. พระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๔๙๔
๑๕. หนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดบุรีรัมย์ ที่ บร.๐๐๒๐.๓/๒๗๘๒๘ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๗ เรื่อง ขอส่งข้อมูลค่าพิกัดตำแหน่งหมุดที่ดินบริเวณทางแยกเขากระโดง จังหวัดบุรีรัมย์
๑๖. หนังสือการรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ รฟ.๑/๒๕๓๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๗ เรื่อง ขอนำส่งรายการปรับปรุงข้อมูลค่าพิกัดตำแหน่งหมุดที่ดินบริเวณเขากระโดง จังหวัดบุรีรัมย์
๑๗. หนังสือกรมที่ดิน ที่ มท.๐๕๓๖.๒(๒)/๒๒๑๖๒ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ เรื่อง การเพิกถอนหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินที่ออกทับซ้อนที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย
๑๘. หนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดบุรีรัมย์ ที่ บร.๐๐๒๐.๓/๓๑๕๒๘ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ เรื่อง ขอนำส่งรายการปรับปรุงข้อมูลค่าพิกัดตำแหน่งหมุดที่ดินบริเวณเขากระโดง จังหวัดบุรีรัมย์
๑๙. หนังสือการรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ รฟ.๑/๓๒๒๑/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๗ เรื่อง ยืนยันรายการปรับปรุงข้อมูลค่าพิกัดตำแหน่งหมุดที่ดินบริเวณทางแยกเขากระโดง จังหวัดบุรีรัมย์
- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ข้อบังคับสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจรถไฟแห่งประเทศไทย (ในส่วนของที่เกี่ยวข้อง) และหนังสือใบสำคัญการจดทะเบียนคณะกรรมการสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจรถไฟแห่งประเทศไทย
๒. สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจรถไฟแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๗ (ในส่วนของที่เกี่ยวข้อง)

๓. คำสั่งอธิบดีกรมที่ดินที่ ๑๑๙๕-๑๑๙๖ / ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามความในมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

๔. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๔๒ - ๘๗๖ / ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

๕. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๐๒๗ / ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

๖. คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๓ คดีหมายเลขดำที่ ๑๑๑/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๑๒/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๓

๗. คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๒๔๙๔ / ๒๕๖๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๕๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๖

๘. หนังสือคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร.๐๖๐๑/๒๑๑ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๑

๙. รายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ช.ช.) ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๔

๑๐. พระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟและทางหลวง พระพุทธศักราช ๒๔๖๔

๑๑. พระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๔๙๔

๑๒. หนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดบุรีรัมย์ ที่ บร.๐๐๒๐.๓/๒๗๘๒๘ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๗ เรื่อง ขอส่งข้อมูลค่าพิกัดตำแหน่งหมุดที่ดินบริเวณทางแยกเขากระโดง จังหวัดบุรีรัมย์

๑๓. หนังสือการรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ รฟ.๑/๒๕๓๘/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๗ เรื่อง ขอนำส่งรายการปรับปรุงข้อมูลค่าพิกัดตำแหน่งหมุดที่ดินบริเวณเขากระโดง จังหวัดบุรีรัมย์

๑๔. หนังสือกรมที่ดิน ที่ มท.๐๕๓๖.๒(๒)/๒๒๑๖๒ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ เรื่อง การเพิกถอนหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินที่ออกทับซ้อนที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย

๑๕. หนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดบุรีรัมย์ ที่ บร.๐๐๒๐.๓/๓๑๕๒๘ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ เรื่อง ขอนำส่งรายการปรับปรุงข้อมูลค่าพิกัดตำแหน่งหมุดที่ดินบริเวณเขากระโดง จังหวัดบุรีรัมย์

๑๖. หนังสือการรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ รฟ.๑/๓๒๒๑/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๗ เรื่อง ยืนยันรายการปรับปรุงข้อมูลค่าพิกัดตำแหน่งหมุดที่ดินบริเวณทางแยกเขากระโดง จังหวัดบุรีรัมย์

ด้วยสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจรถไฟแห่งประเทศไทย (สร.รฟท.) ตั้งอยู่ที่ อาคาร ๔ ศูนย์ฝึกอบรมการรถไฟแห่งประเทศไทย แขวงจตุจักร เขตจตุจักร จังหวัดกรุงเทพมหานคร จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ.๒๕๔๓ มาตรา ๔๐ (๔) และตามข้อบังคับของสหภาพฯ ข้อ ๖ (๖) ในการดำเนินการให้ความร่วมมือในการสร้างประสิทธิภาพและรักษาผลประโยชน์ของรัฐวิสาหกิจ โดย นายสรารุท สราญวงศ์ ประธานสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจรถไฟแห่งประเทศไทย ผู้มีอำนาจกระทำการแทน ได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจรถไฟแห่งประเทศไทย ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจรถไฟแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๗ (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑-๒) ให้ดำเนินการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ นายพรพจน์ เพ็ญพาส อธิบดีกรมที่ดิน กับคณะกรรมการสอบสวน ตามความในมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ตามคำสั่งอธิบดีกรมที่ดินที่ ๑๑๙๕-๑๑๙๖ / ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๖ รวม ๑๒ คน (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓.) ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และฐานเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือคำสั่ง ตามคำพิพากษาของศาล ซึ่งได้สั่งเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย ป้องกัน หรือขัดขวางมิให้การเป็นไปตามกฎหมาย หรือคำสั่งตามคำพิพากษาของศาลนั้น เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทยอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน โดยไม่ดำเนินการพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิ บริเวณที่ดินรถไฟเขากระโดง จ.บุรีรัมย์ ที่ออกโดยคลาดเคลื่อน หรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามประมวลกฎหมายที่ดิน ดังมีรายชื่อผู้ถูกร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ดังต่อไปนี้

๑.นายพรพจน์	เพ็ญพาส	อธิบดีกรมที่ดิน
๒.นายเทียนทอง	อัศวมหาศักดา	คณะกรรมการฯตามคำสั่งที่ ๑๑๙๕/๒๕๖๖
๓.นายทวีศักดิ์	ทองอยู่	คณะกรรมการฯตามคำสั่งที่ ๑๑๙๕/๒๕๖๖
๔.นายวัชร	มาลัยมาตร	คณะกรรมการฯตามคำสั่งที่ ๑๑๙๕/๒๕๖๖
๕.ว่าที่ ร.ต.สมศักดิ์	สันประเสริฐ	คณะกรรมการฯตามคำสั่งที่ ๑๑๙๖/๒๕๖๖
๖.นายเกรียงศักดิ์	สมจิตร	คณะกรรมการฯตามคำสั่งที่ ๑๑๙๕,๑๑๙๖/๒๕๖๖
๗.นายริว-กันวลินท์	เมืองแก้ว	คณะกรรมการฯตามคำสั่งที่ ๑๑๙๕,๑๑๙๖/๒๕๖๖
๘.นายคำเคลื่อน	พนะชัย	คณะกรรมการฯตามคำสั่งที่ ๑๑๙๕,๑๑๙๖/๒๕๖๖
๙.นายธนกรณ	นวลพริ้ง	คณะกรรมการฯตามคำสั่งที่ ๑๑๙๕/๒๕๖๖
๑๐.นายณนทวิธ	นาคนาง	คณะกรรมการฯตามคำสั่งที่ ๑๑๙๕/๒๕๖๖
๑๑.นายสุพจน์	สวัสดีพุทรา	คณะกรรมการฯตามคำสั่งที่ ๑๑๙๖/๒๕๖๖

๑๒.นางวรพิชญา

นาควัชร

คณะกรรมการฯตามคำสั่งที่ ๑๑๙๖/๒๕๖๖

เนื่องด้วยผู้ถูกร้องทุกข้อหรือกล่าวโทษทั้งหมด มีหน้าที่ปฏิบัติให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๔๒ - ๘๗๖ / ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐, คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๐๒๗ / ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๓ , คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๓ คดีหมายเลขดำที่ ๑๑๑ / ๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๑๒ / ๒๕๖๓ ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบพิสูจน์พยานหลักฐาน และเอกสารที่เกี่ยวข้องจนสิ้นข้อสงสัยจากศาลยุติธรรมแล้ว ซึ่งได้โปรดมีคำพิพากษา และวินิจฉัยไว้ชัดเจนแล้วว่า ที่ดินของกรมรถไฟแผ่นดินสยามนครราชสีมา ถึงอุบลราชธานี ตอนแยกที่ย่อยศิลา ต.เขกระโดง จ.บุรีรัมย์ กิโลเมตรที่ ๓๗๕+๖๕๐ เป็นส่วนหนึ่งของพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตสร้างทางรถไฟต่อจากนครราชสีมา ถึงอุบลราชธานี ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๔๖๒ เมื่อกรมรถไฟแผ่นดินได้ใช้ประโยชน์ที่ดินโดยการก่อสร้างทางรถไฟเข้าไปลำเลียงหินที่บริเวณเขกระโดง จึงถือได้ว่าที่ดินดังกล่าวเป็นที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย โดยคดีดังกล่าวได้มีคำพิพากษาของศาลฎีกา ที่ถือเป็นที่สุดแล้ว (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔ - ๖) ซึ่งจะเห็นได้จากคำพิพากษาของศาลดังกล่าว ที่ดินตามแผนที่แสดงเขตที่ดินของกรมรถไฟแผ่นดินสยามนครราชสีมา - อุบลราชธานี ตอนแยกไปยังที่ย่อยศิลา ตำบลเขกระโดง จ.บุรีรัมย์ เป็นที่ดินที่จัดหามาเพื่อใช้ในการรถไฟ โดยชอบด้วยกฎหมายอยู่ในความหมายของคำว่า “ที่ดินรถไฟ” ตามมาตรา ๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดการรถไฟและทางหลวง พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ ที่มีผลบังคับใช้อยู่ในเวลานั้น ย่อมตกเป็นกรรมสิทธิ์ของกรมรถไฟแผ่นดินตามมาตรา ๒๕ และได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๖ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการจัดการรถไฟและทางหลวงพระพุทธศักราช ๒๔๖๔ ซึ่ง “ที่ดินรถไฟ” จึงถือเป็นที่ดินของรัฐประเภทหนึ่ง ซึ่งอธิบดีกรมที่ดิน มีหน้าที่และมีอำนาจดูแลรักษา รวมทั้ง ดำเนินการคุ้มครองป้องกันได้ตามควรแก่กรณี ตามประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๒ ,มาตรา ๘ ,และมาตรา ๖๑ (ตามอ้างถึง ๑.) ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมที่ดินกระทรวงมหาดไทย พ.ศ.๒๕๕๗ ข้อ ๒ ให้กรมที่ดินมีภารกิจเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิที่ดินของบุคคลและการจัดการที่ดินของรัฐ....และข้อ ๑๘ สำนักจัดการที่ดินของรัฐมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้...(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน ตามประมวลกฎหมายที่ดิน (ตามอ้างถึง ๒.) ประกอบกับเมื่อข้อเท็จจริงที่มีผลเกี่ยวเนื่องจากคำพิพากษาศาลฎีกาทั้งสองคดีดังกล่าว อธิบดีกรมที่ดินได้มีคำสั่งกรมที่ดิน ที่ ๒๔๙๒/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ แก่ไขรูปแผนที่และเนื้อที่ในหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ข.) เลขที่ ๒๐๐ หมู่ ๙ ต.เสม็ด อ.เมืองบุรีรัมย์ จ.บุรีรัมย์ ตามผลแห่งคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๐๒๗ / ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ และสำนักงานที่ดินจังหวัดบุรีรัมย์ ได้ดำเนินการยกเลิกใบไต่สวนพร้อมจำหน่าย ส.ค.๑ เลขที่ ๒๐๙ หมู่ ๑ ต.อิสาน อ.เมืองบุรีรัมย์ จ.บุรีรัมย์ ออกจากทะเบียนการครอบครองที่ดินและยกเลิกเรื่อง

การขออนุญาตที่ดินจำนวน ๔๐ ไร่ ของประชาชนจำนวน ๓๕ รายตามผลแห่งคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๔๒ - ๘๗๖ / ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ รวมทั้งศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ก็ได้มีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลจังหวัดบุรีรัมย์ และเพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓) เลขที่ ๒๐๖ ต.เสม็ด อ.เมืองบุรีรัมย์ จ.บุรีรัมย์ ซึ่งที่ดินทั้งหมดข้างต้นเกิดขึ้นในพื้นที่ที่ผู้ฟ้องคดี (การรถไฟแห่งประเทศไทย) กล่าวอ้างว่าเป็นการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินทับซ้อนที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย โดยคำพิพากษาศาลได้วินิจฉัยอย่างชัดแจ้งถึงความเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ของการรถไฟแห่งประเทศไทย

นอกจากนี้ ตามคำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๒๔๙๔ / ๒๕๖๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๕๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๖ (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๗.) ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏอยู่ในหน้าที่ ๒๗ ฟังได้ว่า.... ที่ดินบริเวณทางแยกเขากระโดง ต.อิสาน อ.เมืองบุรีรัมย์ จ.บุรีรัมย์เป็นกรรมสิทธิ์ของการรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ได้มาตามพระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟและทางหลวง พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ และถือเป็นที่ดินของรัฐประเภทหนึ่ง กรมที่ดินจึงมีหน้าที่ในการคุ้มครองและป้องกันที่ดินบริเวณดังกล่าวตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมที่ดินกระทรวงมหาดไทย พ.ศ.๒๕๕๗ แม้ในคำพิพากษาของศาลฎีกาทั้งสองคดี และคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๓ จะไม่ได้วินิจฉัยให้เพิกถอนที่ดินแปลงอื่นๆ ซึ่งอยู่ภายในบริเวณของแผนที่พิพาท อันเป็นกรรมสิทธิ์ในที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย นอกเหนือจากจำเลยทั้งหมดในคดีดังกล่าวแล้วก็ตาม แต่คำพิพากษาดังกล่าวก็ได้วินิจฉัยอย่างชัดแจ้งถึงความเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย ซึ่งสามารถใช้ยันกับบุคคลภายนอกได้ เว้นแต่บุคคลภายนอกนั้นจะพิสูจน์ได้ว่าตนมีสิทธิดีกว่า อีกทั้งที่ดินบริเวณพิพาทที่ศาลได้โปรดมีคำพิพากษาดังกล่าว ยังอ้างถึงฐานะความเป็นที่ดินของรัฐ ซึ่งสามารถใช้จัดทำบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนทั่วไปได้ หากมีผลผูกพันเฉพาะคู่ความในคดีตามมาตรา ๑๔๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง (กรมที่ดิน / อธิบดีกรมที่ดิน) กล่าวอ้างแต่อย่างใดไม่ (ตามอ้างถึง ๓.) โดยศาลปกครองได้โปรดมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดี (กรมที่ดิน/ อธิบดีกรมที่ดิน) ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ทั้งนี้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (อธิบดีกรมที่ดิน) มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๖๑ วรรค ๒ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วันนับแต่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด โดยมีข้อสังเกตกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา ให้ผู้ฟ้องคดี (รฟท.) ร่วมกับคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๖๑ วรรค ๒ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ทำการตรวจสอบแนวเขตที่ดินบริเวณเขากระโดง ตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อหาแนวเขตที่ดินที่เป็นของผู้ฟ้องคดีตามคำพิพากษาศาลฎีกา (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๗.) จากคำพิพากษาของศาลปกครองกลาง ได้มีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับสถานะของที่ดินบริเวณทางแยกเขากระโดง ที่สอดคล้องกับคำพิพากษาศาลฎีกาและคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ว่าที่ดินบริเวณทางแยกเขากระโดง

เป็นที่ดินกรรมสิทธิ์ของการรถไฟแห่งประเทศไทย ข้อเท็จจริงเป็นยุติแล้วว่าที่ดินดังกล่าวเป็นกรรมสิทธิ์ของการรถไฟแห่งประเทศไทย อธิบดีกรมที่ดินไม่มีอำนาจหรือดุลพินิจไปวินิจฉัยเป็นอย่างอื่นซึ่งต่างไปจากคำพิพากษาของศาล คงมีเพียงหน้าที่ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองที่กำหนดให้อธิบดีกรมที่ดินดำเนินการแต่งตั้งกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน เพื่อดำเนินการเพิกถอนหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินที่ออกทับซ้อนที่ดินกรรมสิทธิ์ของการรถไฟแห่งประเทศไทยเท่านั้น แต่เมื่ออธิบดีกรมที่ดินมีคำสั่งไม่เพิกถอนเอกสารแสดงสิทธิในที่ดินดังกล่าว ตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน จึงถือเป็นการละเลยต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของอธิบดีกรมที่ดิน เป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

ประกอบกับ หนังสือคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร.๐๖๐๑/๒๑๑ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๑ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) พิจารณาสรุบเป็นที่ยุติแล้ว เห็นว่า ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ ที่ดินที่ราชภัฏครอบครองบริเวณเขากระโดง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ อยู่ภายในแนวเขตตามแผนที่ที่เจ้าหน้าที่กรมรถไฟแผ่นดินได้สำรวจ และ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการจัดซื้อที่ดินตามพระราชกฤษฎีกาฉบับ พ.ศ. ๒๔๖๔ แต่ที่ดินในส่วนที่เป็นปัญหาคณินี้ มิได้ดำเนินการจัดซื้อ เพราะในแผนที่ กำหนดไว้ว่าเป็นที่ป่ายังไม่มีเอกชนครอบครองทำประโยชน์ แม้ว่าพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๔๖๔ ได้กำหนดแนวเขตอย่างกว้างไว้สำหรับการสำรวจเพื่อสร้างทางรถไฟและไม่มีผลเป็นการเวนคืนที่ดินตามความเห็นของผู้แทนกรมที่ดินก็ตาม แต่เมื่อได้ทำการสำรวจเส้นทางที่แน่นอน และทราบจำนวนที่ดินที่มีความจำเป็นต้องใช้แล้ว ก็จะมีการตราพระราชกฤษฎีกา จัดซื้อจากเอกชนและยกเลิกพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๔๖๒ เป็นต้นๆ ตามแนวทางที่ได้สำรวจแน่นอนแล้วนี้ ประกอบด้วยที่ดินของเอกชนที่จะต้องจัดซื้อตามพระราชกฤษฎีกา และที่ดินรกร้างว่างเปล่าของรัฐที่ไม่จำเป็นต้องจัดซื้อ แต่มีสภาพเป็นที่ดินที่หวงห้ามไว้ในราชการ การยกเลิกพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๔๖๒ ย่อมหมายถึงยกเลิกการสงวนหวงห้ามที่ดินซึ่งเป็นของเอกชนในส่วนที่นอกเหนือจากแนวเขตที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาจัดซื้อที่ดินเท่านั้น มิใช่ยกเลิกการหวงห้ามทั้งหมด เมื่อปรากฏว่าการสำรวจที่ดินเพื่อกำหนดแนวเขตที่ดินที่ใช้สร้างทางรถไฟในปี พ.ศ. ๒๔๖๔ ได้ดำเนินการโดยครบถ้วน รวมทั้งกรมรถไฟแผ่นดินได้จัดทำแผนที่แสดงแนวเขตที่ดินของกรมรถไฟแสดงไว้โดยชัดแจ้งแล้ว โดยเฉพาะที่ดินบริเวณที่หาหรือซึ่งเป็นที่ดินที่อยู่ในแนวเขตที่ดินของกรมรถไฟในขณะนั้น มีสภาพเป็นที่ป่ายังไม่มีผู้ใดครอบครองทำประโยชน์ เมื่อกรมรถไฟแผ่นดินได้เข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินอันเป็นแหล่งวัสดุสำหรับการก่อสร้างทางรถไฟ จึงถือได้ว่าเป็นการหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าไว้ใช้ในราชการตามกฎหมายแล้ว ที่ดินนั้นจักเข้าลักษณะเป็นดินรถไฟตามมาตรา ๓ (๒) และได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟแลทางหลวง พ.ศ.๒๔๖๔ ซึ่ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งตอบข้อหารือดังกล่าวไปยังอธิบดีกรมที่ดินแล้ว ตามหนังสือที่ นร.๐๖๐๑/๒๑๑ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๑ (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๘.)

ทั้งในรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ช.ช.) ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๔ ซึ่งปรากฏตามรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและข้อกล่าวหา กรณีเป็นเจ้าของงานปฏิบัติ หรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ โดยละเว้นไม่ดำเนินการกับผู้บุกรุกที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย ที่นายชัย ชิดชอบ ขอดอกโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๔๖๖ และ นางกรุณา ชิดชอบ ถือกรรมสิทธิ์โฉนดที่ดินเลขที่ ๘๕๖๔ ตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ออกทับซ้อนที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาแล้วมีมติว่า ...การออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๔๖๖ และ ๘๕๖๔ เป็นการออกโฉนดในที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นที่สงวนหวงห้ามมิให้ออกโฉนดที่ดิน จึงเป็นการออกโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และแจ้งให้กรมที่ดินดำเนินการเพิกถอนโฉนดที่ดินดังกล่าวตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๖๑ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๙๙ (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๙.) แต่กรมที่ดินไม่ดำเนินการตามหน้าที่ในการดูแลรักษา คุ่มครอง และป้องกันกรรมสิทธิ์ในที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย ให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๗ อันเป็นการฝ่าฝืน และขัดคำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ช.ช.)

โดยพระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟและทางหลวง พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ และพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๔๙๔ ได้ระบุความหมายของคำว่า “ที่ดินรถไฟ” ตามมาตรา ๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟและทางหลวง พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ ที่มีผลบังคับใช้ขณะนั้น ให้กรรมสิทธิ์ในที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น ดังได้ระบุกล่าวไว้ในพระราชกฤษฎีกานั้น ตกมาเป็นของกรมรถไฟแผ่นดิน ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟและทางหลวง พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ เว้นแต่จะได้มีประกาศ หรือ กฎหมายตามพระราชกระแสว่าขาดจากที่ดินรถไฟแล้ว (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑๐.) ต่อมาเมื่อทรัพย์สินของกรมรถไฟได้โอนกรรมสิทธิ์ให้แก่การรถไฟแห่งประเทศไทย ตามพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๔๙๔ และการรถไฟแห่งประเทศไทยได้รับการโอนกิจการจากกรมรถไฟแผ่นดิน ตามมาตรา ๖ (๑) และรับโอนทรัพย์สินตามมาตรา ๑๐ ตามกฎหมายการจัดตั้งดังกล่าวแล้ว ที่ดินพิพาทในบริเวณดังกล่าว จึงตกมาเป็นกรรมสิทธิ์ของการรถไฟแห่งประเทศไทย (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑๑.)

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวมาข้างต้น การรถไฟแห่งประเทศไทย จึงเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์และได้รับความคุ้มครองตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ดังนั้น “ที่ดินรถไฟ” จึงถือเป็นที่ดินของรัฐประเภทหนึ่ง ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ที่ได้มาตามพระราชบัญญัติจัดวางการรถไฟแลทางหลวง พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน ตามมาตรา ๒ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๗ กรมที่ดินโดยอธิบดีกรมที่ดิน จึงมีหน้าที่ในการดูแลรักษา คุ้มครอง และป้องกันที่ดินรถไฟดังกล่าว ตามอำนาจหน้าที่ ที่ได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมที่ดินกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒ ให้กรมที่ดินมีภารกิจเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิที่ดินของบุคคลและการจัดการที่ดินของรัฐ และข้อ ๑๘ สำนักจัดการที่ดินของรัฐมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้...(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน ตามประมวลกฎหมายที่ดิน

ดังนั้น ตามหนังสือกรมที่ดิน ที่ มท.๐๕๓๖.๒(๒)/๒๒๑๖๒ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ เรื่อง การเพิกถอนหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินที่ออกทับซ้อนที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย ที่อธิบดีกรมที่ดิน มีหนังสือแจ้งถึงการรถไฟแห่งประเทศไทย เรื่องแจ้งผลพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งอธิบดีกรมที่ดินที่ ๑๑๙๕ - ๑๑๙๖/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๖ โดยรายงานสรุปผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งอธิบดีกรมที่ดิน มีผลสรุปว่า....คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้ร่วมพิจารณาและมีมติยืนยันความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนฯ โดยเห็นสมควรไม่เพิกถอนหรือแก้ไขหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินจนกว่า จะได้มีพยานหลักฐานที่สามารถใช้พิสูจน์ข้อเท็จจริงให้เป็นที่ยุติได้ รวมถึงเอกสารหลักฐานทางกฎหมายที่สามารถพิสูจน์กรรมสิทธิ์ที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย ยกเว้นในบริเวณที่มีพยานหลักฐานยืนยันว่า มีการเข้าใช้ประโยชน์โดยมีการสร้างทางรถไฟซึ่งจะต้องไม่เกินข้างละ ๒๐ วา หรือ ๔๐ เมตร โดยการรถไฟแห่งประเทศไทยจะต้องเป็นผู้นำพิสูจน์เข้าทำประโยชน์ ด้วยมติเป็นเอกฉันท์ ไม่มีคณะกรรมการสอบสวนท่านใดมีความเห็นแย้ง

โดยเฉพาะความเห็นในส่วนของอธิบดีกรมที่ดิน (ผู้ถูกร้องทุกข้อหรือกล่าวโทษ ที่ ๑) เมื่อพิจารณาผลการสอบสวนฯ ประกอบกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน (ผู้ถูกร้องทุกข้อหรือกล่าวโทษที่ ๒ ถึง ที่ ๑๒) ซึ่งเห็นว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ไม่สามารถนำพยานหลักฐานมาแสดงได้ให้เป็นที่ยุติว่าเป็นที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย รวมถึงตำแหน่งที่ตั้งขอบเขตที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย และผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนปรากฏว่า การออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ในท้องที่ตำบลเสม็ดและตำบลลิสาณ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ได้ดำเนินการไปตามขั้นตอนและวิธีการที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น จึงยังไม่มีพยานหลักฐานปรากฏชัดแจ้งเพียงพอให้รับฟังได้ว่า ได้มีการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรอง

การทำประโยชน์ไปโดยคลาดเคลื่อน หรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย ที่อธิบดีกรมที่ดิน หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมที่ดินมอบหมายจะใช้พิจารณาเพิกถอนหรือแก้ไข ตามในข้อ ๑๒ แห่งกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการสอบสวน และการพิจารณาเพิกถอนหรือแก้ไขการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมหรือการจดทะเบียนเอกสารรายการจดทะเบียนโดยคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงเห็นควรยุติเรื่องในกรณีนี้ แต่อย่างไรก็ดี หากการรถไฟแห่งประเทศไทยเห็นว่ามียุติในที่ดินดังกล่าวก็เป็นเรื่องที่มีสิทธิในที่ดิน จะต้องไปดำเนินการเพื่อพิสูจน์สิทธิในกระบวนการยุติธรรมทางศาลต่อไป (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑๔.) จากเหตุผลของคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน อ้างว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยไม่สามารถนำแผนที่แนบท้าย พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจัดซื้อที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น เพื่อสร้างทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กรมรถไฟหลวง ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๔๖๔ มาแสดงต่อคณะกรรมการสอบสวนได้ เป็นเหตุผลในการไม่เพิกถอนเอกสารสิทธิในที่ดิน ซึ่งเป็นข้ออ้างที่ไม่สมเหตุผล และมีลักษณะเป็นการสร้างชั้นตอนโดยไม่จำเป็น เนื่องจากอาณาเขตอันเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าที่ดินพิพาทเป็นกรรมสิทธิ์ของการรถไฟแห่งประเทศไทย ปรากฏอยู่ในคำพิพากษาศาลฎีกาและศาลอุทธรณ์ภาค ๓ โดยละเอียดแล้ว การที่คณะกรรมการสอบสวนได้พิจารณาพยานหลักฐานแล้วมีความเห็นว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยไม่สามารถนำพยานหลักฐานมาแสดงให้เห็นที่ยุติว่าเป็นที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทยรวมถึงตำแหน่งที่ตั้งขอบเขตที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย จึงพิจารณาไม่เพิกถอนเอกสารสิทธิในที่ดินนั้น เป็นการวินิจฉัยและใช้ดุลพินิจที่ขัดแย้งกับข้อเท็จจริงตามที่ศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ และหน่วยงานอื่นๆ ได้วินิจฉัยไว้แล้ว เป็นการใช้อดุลพินิจโดยมิชอบ

ในส่วนความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน ตามความในมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน (ผู้ถูกร้องทุกข้อหรือกล่าวโทษที่ ๒ ถึง ที่ ๑๒) ตามคำสั่งอธิบดีกรมที่ดินที่ ๑๑๙๕-๑๑๙๖ / ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๖ อ้างว่า ได้พิจารณาจากพยานหลักฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นเอกสารชุดเดียวกับที่ศาลยุติธรรมได้ใช้พิจารณาจนคดีถึงที่สุดแล้ว แต่คณะกรรมการสอบสวนฯ (ผู้ถูกร้องทุกข้อหรือกล่าวโทษที่ ๒ ถึง ที่ ๑๒) มีความเห็นในลักษณะขัดแย้งกับข้อเท็จจริงตามคำพิพากษาของศาลดังกล่าวข้างต้น จากเหตุผลของคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน อ้างว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยไม่สามารถนำแผนที่แนบท้าย พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจัดซื้อที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น เพื่อสร้างทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กรมรถไฟหลวง ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๔๖๔ มาแสดงต่อคณะกรรมการสอบสวนได้ เป็นเหตุผลในการไม่เพิกถอนเอกสารสิทธิในที่ดิน ซึ่งเป็นข้ออ้างที่ไม่สมเหตุผล และมีลักษณะเป็นการสร้างชั้นตอนโดยไม่จำเป็น เนื่องจากอาณาเขตอันเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าที่ดินพิพาทเป็นกรรมสิทธิ์ของการรถไฟแห่งประเทศไทย ปรากฏอยู่ในคำพิพากษาศาลฎีกาและศาล

อุทธรณ์ภาค ๓ โดยละเอียดแล้ว การที่คณะกรรมการสอบสวน (ผู้ถูกร้องทุกซ์หรือกล่าวโทษที่ ๒ ถึง ที่ ๑๒) ได้พิจารณาพยานหลักฐานแล้วมีความเห็นว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยไม่สามารถนำพยานหลักฐานมาแสดงให้เป็นที่ยุติว่าเป็นที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทยรวมถึงตำแหน่งที่ตั้งขอบเขตที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย จึงพิจารณาไม่เพิกถอนเอกสารสิทธิในที่ดินนั้น เป็นการวินิจฉัยและใช้ดุลพินิจที่ขัดแย้งกับข้อเท็จจริงตามที่ศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ และหน่วยงานอื่นๆ ได้วินิจฉัยไว้แล้ว เป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ ทั้งข้อสังเกตของศาลปกครอง ที่ให้ผู้ฟ้องคดี คือการรถไฟแห่งประเทศไทย ร่วมกับคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๖๑ วรรค ๒ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ทำการตรวจสอบแนวเขตที่ดินบริเวณเขากระโดง ตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อหาแนวเขตที่ดินที่เป็นของผู้ฟ้องคดีจำนวน ๕,๐๘๓ ไร่ ตามคำพิพากษาศาลฎีกา โดยเจ้าหน้าที่ที่ดินจังหวัดบุรีรัมย์ และผู้แทนของการรถไฟแห่งประเทศไทยได้ร่วมกันลงตรวจสอบพื้นที่ และได้ทำการปักหมุดตามแบบ ร.ว.๔ เรียบร้อยแล้ว ซึ่งอยู่ระหว่างขั้นตอนการตรวจสอบยืนยันความถูกต้องของพิคัดแผนที่นั้นยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้น (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑๒ - ๑๓)

ปรากฏว่าอธิบดีกรมที่ดิน (ผู้ถูกร้องทุกซ์หรือกล่าวโทษที่ ๑) มีหนังสือที่ มท.๐๕๓๖.๒(๒)/๒๒๑๖๒ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ ถึงการรถไฟแห่งประเทศไทย แจ้งคำสั่งยุติเรื่องการเพิกถอนหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินที่ออกทับซ้อนที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย ออกมาโดยไม่รอการตรวจสอบหาแนวเขตที่ดินให้เสร็จสิ้น (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑๔) ในขณะที่สำนักงานที่ดินจังหวัดบุรีรัมย์ได้ทำหนังสือถึงการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ ขอให้ดำเนินการตรวจพิคัดตำแหน่งหมุดที่ดินตามแผนที่ และการรถไฟแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ รฟ.๑/๓๒๒๑/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๗ ยืนยันรายการปรับปรุงข้อมูลค่าพิคัดตำแหน่งหมุดที่ดินบริเวณทางแยกเขากระโดง จังหวัดบุรีรัมย์ (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑๕-๑๖) ถือเป็นการขัดแย้งของข้อมูล กับผลการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนฯ อันเป็นการยืนยันถึงพฤติการณ์ และมีเจตนาที่จะปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และมีหน้าที่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือคำสั่งตามคำพิพากษาของศาล ซึ่งได้สั่งเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย แต่ดำเนินการโดยมีเจตนาป้องกัน หรือขัดขวางมิให้มีการดำเนินการเป็นไปตามกฎหมาย หรือคำสั่งตามคำพิพากษาของศาลแต่อย่างใด เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนฯ มีอำนาจหน้าที่เรียกเอกสารสิทธิในที่ดิน ที่ออกโดยคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย มาพิจารณาเพิกถอนพร้อมทั้งแจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบเพื่อให้โอกาสคัดค้าน เมื่อดำเนินการพิจารณาแล้วเสร็จ และส่งให้อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายพิจารณาดำเนินการไปตามนั้น แต่มีพฤติการณ์ไม่ดำเนินการตามหน้าที่ และขั้นตอนระเบียบ คำสั่งดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกร้องทุกซ์หรือกล่าวโทษ ที่ ๑ ถึงที่ ๑๒ ทั้งหมด ทราบดีอยู่แล้วว่า ที่ดินบริเวณดังกล่าวเป็นที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย แต่ไม่ดำเนินการพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิบริเวณที่ดินรถไฟเขากระโดง

จ.บุรีรัมย์ ที่ออกโดยคลาดเคลื่อน หรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามประมวลกฎหมายที่ดินแต่อย่างใด ทั้งที่ปรากฏในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย รวมทั้ง คำพิพากษาของศาล ที่ได้ถึงที่สุดแล้ว โดยผู้ถูกร้องทุกซ์หรือกล่าวโทษ ที่ ๑ ถึงที่ ๑๒ มีหน้าที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๖๑ และ คำพิพากษาของศาลดังกล่าว เพื่อทำหน้าที่ปกป้องทรัพย์สินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดินและรักษาไว้ซึ่งประโยชน์ของรัฐ (การรถไฟแห่งประเทศไทย) แต่ไม่ดำเนินการโดยไม่มีเหตุอันสมควร

ด้วยเหตุและผลดังกล่าวข้างต้น ข้าพเจ้าจึงมีความประสงค์จะขอร้องทุกซ์หรือกล่าวโทษ อธิบดีกรมที่ดิน (ผู้ถูกร้องทุกซ์หรือกล่าวโทษที่ ๑) ซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่ดำเนินการตามประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.๒๔๙๗ ตามมาตรา ๘ “บรรดาที่ดินทั้งหลายอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินนั้น ถ้าไม่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้อธิบดีมีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาและดำเนินการคุ้มครองป้องกัน.....” แต่ไม่ดำเนินการตามหน้าที่ กับคณะกรรมการสอบสวนตามความในมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน (ผู้ถูกร้องทุกซ์หรือกล่าวโทษ ที่ ๒ ถึง ๑๒)

ฐานเป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และฐานเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือ คำสั่งตามคำพิพากษาของศาล ซึ่งได้สั่งเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย ป้องกัน หรือขัดขวางมิให้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือคำสั่งนั้น โดยไม่ดำเนินการพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิบริเวณที่ดินรถไฟเขากระโดง อ.เมืองบุรีรัมย์ จ.บุรีรัมย์ ที่ออกโดยคลาดเคลื่อน หรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๕ อันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และกระบวนการยุติธรรม

ซึ่งมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๗ เป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติ หรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และมาตรา ๑๖๕ เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือ คำสั่งตามคำพิพากษาของศาล ซึ่งได้สั่งเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย ป้องกัน หรือขัดขวางมิให้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือคำสั่งนั้น โดยทุจริตที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่การรถไฟแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจที่เป็นหน่วยงานของรัฐ ที่ข้าพเจ้าในฐานะพนักงานการรถไฟแห่งประเทศไทย และตัวแทนสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจรถไฟแห่งประเทศไทย ที่เป็นนิติบุคคลมีวัตถุประสงค์เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของการรถไฟแห่งประเทศไทย (ตามสิ่งส่งมาด้วย ๑.) ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ข้าพเจ้าจึงมาร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน เพื่อสอบสวนดำเนินคดีตามกฎหมาย จนถึงที่สุด ขอท่านได้โปรดดำเนินการสอบสวน และดำเนินคดี กับผู้ถูกร้องทุกข์หรือกล่าวโทษทั้งหมด ตามกฎหมาย ต่อไป

ลงชื่อ.....ผู้ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

(นายสรารัฐ สราญวงศ์)

ประธานสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจรถไฟแห่งประเทศไทย